

Det er sikkert heller ikke saaledes, at det ærede Medlem Hr. Pürschel eller det konservative Folkeparti føler en utæmmelig Trang til at høre den højtærede Socialminister besvare Forespørgselen. Naar det er dette Partis Opfattelse, udtrykt gennem Talere i Rigsdagen, at den socialdemokratiske Regering er en Ulykke for vort Land og vort Folk, kan man naturligvis forstaa, at de griber enhver Lejlighed til at komme dette Ministerium til Livs. Men jeg tror sikkert, at selv om det skulde ske om kort Tid, at Vælgerne fik Lov til at afsige deres Dom i dette Spørgsmaal, vilde et meget stort Flertal af det danske Folk, baade paa Land og i By, sige: Den socialdemokratiske Regering er en Lykke for vort Land og vort Folk.

Ja, man kan jo forstaa, at det konservative Folkeparti i den triste Sindsstemning, det under disse Forhold stadig maa gaa i, griber enhver nok saa lille Ting for at komme det socialdemokratiske Ministerium til Livs. Den samme Sindsstemning, som det konservative Folkeparti har lidt under i denne Sag, har vi jo set adskillige Gange under Debatten om andre og mere alvorlige Sager. Vi har set, hvorledes de benytter den mindste Ubetydelighed for at fjerne Regeringen, og jeg tror dette høje Tings Medlemmers store Flertal er enigt med mig, naar jeg siger: Der ligger en anden og dybere Grund bag ved den Dagsorden, der er stillet i Dag, end den Anbefaling, som den højtærede Socialminister har givet, og den Grund, som nu foranlediger, at dette høje Ting skal benytte sin Tid i Dag til denne Debat, er sikkert den, at det konservative Folkeparti vil gøre alt for at fjerne den socialdemokratiske Regering, som allerede paa Rigsdagens Bord har fremlagt mange og gode social-økonomiske Forslag til Gavn for Folk og Land og ogsaa har betydet Rigsdagen, at den endnu har under Forberedelse mange og store Reformforslag, som vi ved, at den store Del af Befolkningen sukker efter. Det kan det konservative Folkeparti ikke, og da mindst af alle den af det konservative Folkepartis Talere, som jeg har hørt, det ærede Medlem Hr. Pürschel, tilgive denne Regering. Derfor griber de til det mindste Halmstraa, blot de kan fælde denne Regering, og skulde det ske, ja, saa kan det konservative Folkeparti naturligvis — men jeg tror kun en kort Tid — fejre deres Glæde i Forbindelse med de Hjælpere, de i saa Tilfælde vilde faa i dette høje Ting. Jeg kan ikke tro, at de vil faa Held til paa det Grundlag, som her foreligger, at styrte en Regering. Mindre har jeg aldrig hørt et Forslag til Dagsorden

motiveret med end det, som her ligger. At det ærede Medlem Hr. Pürschel ikke viger tilbage for at motivere et Forslag til Dagsorden paa denne Maade, udelukkende ud fra det Skandaleskrift, som han jo ellers ikke ønsker at have noget med at gøre!

Det ærede Medlem Hr. Pürschel har sikkert stillet Forslaget til Dagsorden i det sikre Haab, at det vilde lykkes ham at styrte Ministeriet. Jeg tror ikke, det vil ske. Jeg tror det slet ikke efter den Motivering, som det ærede Medlem har givet sit Forslag. Men jeg tror det endnu mindre, efter at vi har hørt den højtærede Socialministers Forklaring, som er givet her i Dag, og som for øvrigt har staaet i „Social-Demokraten“ og adskillige andre Blade forinden. Vi fra socialdemokratisk Side ser absolut intet som helst sagligt Grundlag for dette Forslag til Dagsorden. Vi har aldeles ingen Grund til at tvivle paa Socialminister Borgbjergs Redegørelse i denne Sag. Vi ser ikke, at den højtærede Minister i denne Sag har gjort noget som helst, der kan diskvalificere ham i Virksomheden som Socialminister. Jeg kan ikke tro, at der i dette høje Ting kan skaffes Flertal for en Dagsorden af den Beskaffenhed, som her foreligger, men det vil jo nu Tiden vise. Jeg vil paa Socialdemokratiets Vegne tillade mig under Henvisning til den højtærede Socialministers indgaaende Redegørelse at anbefale alle dette Tings Medlemmer at stemme mod den stillede Dagsorden.

Stengaard - Kirkegaard: Den højtærede Socialminister har i Mandags gennem Ritzaus Bureau udsendt en Erklæring angaaende det Forhold, som danner Grundlaget for den stillede Dagsorden, og denne Erklærings Slutningsord staaer i et meget stærkt Modsætningsforhold til den Forklaring, som vi har hørt fra den højtærede Socialminister i Dag. I disse Slutningsord svinger den højtærede Socialminister sig op til de meget store Højder. Erklæringen slutter med de Ord: denne Anbefaling er tilintetgjort, den Sag er færdig. Men det er ikke Tilfældet, Hr. Minister, den Sag er ikke færdig endnu. Anbefalingen findes endnu, og denne Anbefaling er af den Art, at den er et Forsøg paa at ville give et Statsembede til en uværdig Person.

Vi har jo kendt den højtærede Socialminister gennem mange Aar, og vi har først og fremmest kendt ham som den Mand, der har følt sig kaldet til at være Haandhæver af den politiske Moral. Han har en særegen Ævne til at stille sig selv op uskyldsen og hvid og til at sværte og